

## Arrest

nr. 84 651 van 13 juli 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 12 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 april 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.C-. FRERE, loco advocaat B. SOENEN, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 10 mei 2012 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 24 mei 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 28 november 2011.

1.3. Op 9 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Libanese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Beirut. U had een eigen kapsalon en vier tot vijf maanden voor uw vertrek opende u met uw verloofde Hassan Faysal El Mokdad (O.V. 6.811.184) ook een nachtclub, 'Vice Versa', voor holebi's. U bent christen-orthodox en u bent in het jaar 1995 onder dwang in het huwelijk getreden. Uw echtgenote woont momenteel met uw zoon in Australië en jullie hebben geen contact. Uw familie is op de hoogte van uw seksualiteit en staan, met uitzondering van uw zus Rita, hier afkerig tegenover doch zij bezorgen u geen last. Ongeveer twee jaar voor uw komst naar België begon u een relatie met Hassan.*

*Omwille van zijn sterk religieuze familie, beleefde hij zijn homoseksuele geaardheid in het geheim. Eén van zijn broers is immers lid van de Hezbollah, een andere broer was aangesloten bij een andere religieuze sjiiitische groepering.*

*Omwille van Hassans problemen met zijn familie heeft u ook Libanon moeten verlaten.*

*Op 12 februari 2011 vierde u met uw verloofde immers een vroege Valentijn in jullie nachtclub. Het werd een drukke avond voor jullie beiden maar op het einde van de dag slaagden jullie er toch in om een moment met zijn tweeën te hebben. Hassan verraste u met bloemen en champagne en rond vier of vijf uur 's ochtends waren jullie dronken en besloten jullie naar huis te gaan. U nam plaats achter het stuur, maar Hassan bedacht dat het wel eens gevaarlijk kon zijn om u in dronken toestand naar uw appartement te laten rijden, dat op een helling gelegen is. Hij stelde u voor om naar het appartement van zijn vader te gaan, dat was dichterbij en bovendien had hij diezelfde dag gehoord dat zijn ouders toch die avond afwezig zouden zijn.*

*Die nacht bleek dat hij zich vergist had. Net toen jullie beiden naakt waren en reeds begonnen waren aan het liefdesspel, kwam zijn zus binnen die het tafereel noodgedwongen aanschouwde. Het was choquerend voor haar en ze begon te schreeuwen en te roepen. Jullie haastten jullie naar buiten met de kleren in de hand. Het geschreeuw van zijn zus had inmiddels ook de aandacht getrokken van de burens en zijn ooms. Ook de broer van uw verloofde kwam op straat. Hij ging aanvankelijk naar zijn zus toe maar daarna kwam hij achter jullie aan. Jullie waren toen al weg.*

*U en uw verloofde vluchtten weg met de wagen. Hassan zette voor jullie eigen veiligheid zijn gsm uit. Toen jullie onderweg waren belde uw zus u op. Zij werd gebeld door de familie van Hassan en ze hadden dreigementen tegen haar geuit. Ze maande jullie aan om naar Syrië te rijden, waar jullie bleven tot tien maart 2011. Op tien maart 2011 belde ze opnieuw met de boodschap dat jullie schuilplaats ontdekt was en dat jullie daar weg moesten. Via Turkije en Griekenland reisden jullie naar België. Op 10 mei 2011 diende u een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische asielinstanties.*

*Ter ondersteuning van uw asielrelaas legden u en uw verloofde de volgende documenten neer: identiteitskaarten, artikels over homoseksualiteit en de islam en homoseksualiteit in Libanon, foto's, een artikel van Mahmoud Mokdad, rekeningen van de club 'Vice Versa', het contract van een kapsalon en de nachtclub en een kaart van de wijk waarin de club gelegen is.*

*Daarnaast verwijst u in uw verklaringen naar een you tube filmpje onder de naam 'Marwanzoueïn'.*

#### **B. Motivering**

*Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.*

*Uit uw verklaringen blijkt dat uw vluchtmotieven gelijklopen aan die van uw verloofde. In hoofde van uw verloofde werd, gezien de ongeloofwaardige verklaringen die hij aflegde, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus genomen. Gezien u zich op dezelfde asielmotieven baseert kan ook aan uw asielaanvraag geen positief gevolg worden gegeven. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw verloofde, Hassan Faysal El Mokdad.*

*Vooreerst dient uw relatie met uw broer en de door u beweerde spanningen die in de loop der jaren ontstaan zijn onder de loep genomen te worden. Uw broer speelt omwille van zijn lidmaatschap bij de Hezbollah immers een cruciale rol in uw asielrelaas. Zo verklaarde u op eerdere momenten reeds aanvaringen gehad te hebben met uw broer. Zo zou uw broer tweemaal op de hoogte zijn gebracht van uw participatie aan het nachtleven in een holebi bar, 'Acid' genaamd (CGVS 19/10/2011, p. 7). U beweerde dat jullie bij de eerste keer stevig ruzieden en dat er gevochten werd. De tweede confrontatie, zowat een jaar later, was iets ruwer. Die tweede keer viel uw broer u aan met een mes.*

Gelukkig kwam uw vader tussen beiden (CGVS 19/10/2011, p.7; CGVS 28/11/2011, p. 6). Uw broer zei u toen dat u 'geëlimineerd' zou worden indien zulks nogmaals zou voorvallen (CGVS 28/11/2011, p. 6). Ondertussen is dit laatste voorval al drie of vier jaar geleden (CGVS 28/11/2011, p. 6). Uit uw verklaringen over de reactie van uw broer kan gedistilleerd worden dat uw broer al sedert enkele jaren een sterk vermoeden had dat u homoseksueel was. 'Acid' was bovendien ook een enorm gekende holebi bar in Beirut (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Zijn vermoedens moeten bovendien nog versterkt geweest zijn door uw tegenkanting om in het huwelijk te treden, iets wat voor hem blijkbaar een pijnpunt was (CGVS 19/10/2011, p. 13-14; CGVS 28/11/2011, p. 6 ). Gelet op zijn vijandige reactie na uw bezoek aan een holebi bar en uw onwil te huwen, is het niet ondenkbaar dat hij op dat moment plannen beraamde om u te volgen of te ontmaskeren omwille van de eer van de familie die u zou kunnen beschadigen (CGVS 19/10/2011, p. 7, CGVS 28/11/2011, p. 5). Uit uw verklaringen blijkt echter geenszins dat uw broer zich inspande om effectief te weten te komen of u al dan niet homoseksueel bent, noch is er een aanwijzing dat hij actie wou ondernemen. Immers, u bezocht ook na het laatste voorval met uw broer de nachtclub 'Acid', de plaats waar u na het incident met uw broer uw verloofde ontmoette (CGVS 19/10/2011, p. 3, 7, 12). U slaagde erin om de laatste twee jaren heel vaak, 'bijna altijd', bij uw verloofde te overnachten (CGVS 19/10/2011, p. 3-4). U 'runde' gedurende vier tot vijf maanden samen met uw verloofde een nachtclub die weliswaar niet op uw naam stond maar wel uw aanwezigheid vereiste (CGVS 19/10/2011, p. 3-5). U ging vaak naar holebi bars zoals Acid, Milk, Wolf en Lifebar (CGVS 19/10/2011, p. 10) en ook bleek u vrijuit en liefkozend te kunnen spreken aan de telefoon met uw verloofde (CGVS 28/11/2011, p. 8). Er is dan ook geen enkele aanwijzing dat uw broer u volgde, u liet volgen of bespioneren. Nochtans blijkt uit de door u gegeven informatie dat uw broer vermoedens had over uw homoseksualiteit. Uw verklaringen over de vervolgingsvrees ten overstaan van uw broer omwille van uw homoseksualiteit kunnen dan ook totaal niet overtuigen.

Hierbij aansluitend dient er opgemerkt te worden dat het evenmin aannemelijk is dat u in al die jaren weg kwam met een smoes over een verzonnen meisje en dat uw familie u slechts vragen hieromtrent stelde maar niet op nader onderzoek uitging, terwijl dit huwelijk wel een belangrijke zaak bleek te zijn (CGVS 19/10/2011, p. 13-14; CGVS 28/11/2011, p. 6-7). U gevraagd naar dit denkbeeldige meisje, stelde u dat u iemand verzonnen had en dat u hen op die manier overtuigde. De naam bent u echter 'vergeten', hoewel zij jarenlang u een soort van 'alibi' verschaftte om niet te moeten huwen of bij uw verloofde te kunnen overnachten (CGVS 19/10/2011, p.14; CGVS 28/11/2011, p. 7-8). Het is een zeer bevreemdende vaststelling dat u zich slechts herinnert dat u haar een naam gaf van een familie die 'sterk' en 'religieus' is, zonder zich de naam echter nog te herinneren (CGVS 19/10/2011, p. 14; CGVS 28/11/2011, p. 7). U voorts naar meer details gevraagd over de interesse die uw broer mogelijkerwijze toonde voor dit meisje en haar identiteit, stelde u dat u excuses verzon om een introductie aan de familie onmogelijk te maken, dat u zei dat ze 'religieus' was en dat er sterke en bekende families zijn in Libanon (CGVS 28/11/2011, p. 7). U blijft opvallend vaag antwoorden op een nochtans cruciale vraag in dit hele gebeuren, namelijk of uw familie enige moeite heeft gedaan om de identiteit van het meisje te achterhalen. Aangezien u eerder beweerde dat de Hezbollah werkelijk 'alles' weten en ze gemakkelijk aan allerlei informatie konden komen (CGVS 28/11/2011, p. 6), werpt de vraag zich op waarom uw broer als lid van de Hezbollah geen navraag heeft gedaan naar dit meisje. Dit zou immers geen onlogische reactie zijn tegen de achtergrond van de conflicten die u met hem had over de holebi nachtclub en uw bewuste pogingen een huwelijk uit te stellen. Het feit dat u verklaarde dat u 'hen kon overtuigen' is geen afdoende verklaring. Het moet voor uw broer als lid van de Hezbollah immers heel eenvoudig geweest zijn om informatie te verzamelen omtrent een bekende religieuze familie binnen de Hezbollah gemeenschap van zuidelijk Libanon (CGVS 28/11/2011, p. 7). Dat uw broer al deze informatie binnen handbereik heeft, maar ondanks zijn twijfels zich toch enkel door u laat overtuigen, is dan ook helemaal niet geloofwaardig. Nogmaals heeft u op geen enkele manier uw vervolgingsvrees jegens uw broer of uw familie aannemelijk kunnen maken.

Uw asielrelaas is evenmin plausibel. Er kan immers totaal geen geloof gehecht worden aan jullie onbedachtzaamheid op de avond van jullie vlucht. Volgens uw verklaringen waren jullie beiden zo dronken op die bewuste nacht dat u het onverantwoord vond dat uw verloofde nog naar zijn appartement zou rijden (CGVS 19/10/2011, p. 5). Derhalve koos u voor een- in uw ogen- betere oplossing, het appartement van uw vader. Die avond werden jullie ontdekt en vluchtten jullie weg uit Libanon (CGVS 19/10/2011, p. 5-6; CGVS 28/11/2011, p. 3). Uw verklaringen over jullie roekeloze gedrag echter kunnen niet overtuigen omwille van verscheidene redenen. Allereerst is het niet aannemelijk dat u zo lichtzinnig redeneert door met uw verloofde naar uw appartement te gaan terwijl u reeds jaren problemen had met uw familie en u gedwongen werd een verborgen leven te leiden. Zelfs met alcohol in het bloed moeten uw problemen toch even reëel geweest zijn voor u, deze problemen maakten immers deel uit van uw dagelijkse leven. U gevraagd of jullie niet overwogen hadden om op hotel te gaan of een taxi te nemen, wat beide voor de hand liggende oplossingen waren voor jullie

'nachtelijke probleem', stelt u dat u er niet aan gedacht had en uw verloofde misschien ook niet (CGVS 28/11/2011, p. 5). Het is bevreemdend dat u enkel dacht aan de éne mogelijkheid die het grootste gevaar inhield, terwijl u reeds jaren andere gevaren wist te omzeilen. Ten tweede is het appartement van uw vader een deel van een familiewoning. In de aanpalende appartementen wonen immers uw ooms en uw broer (CGVS 19/10/2011, p.4; CGVS 28/11/2011, p. 3). Zelfs in de afwezigheid van uw ouders was er derhalve nog een kans om gezien te worden door andere familieleden. Bovendien hield de Hezbollah 's nachts in dit gebied van Beirut de wacht en zou u geheid door Hezbollahleden gezien en herkend worden (CGVS 28/11/2011, p. 10). Al deze elementen leiden tot het besluit dat u zich vrijwillig in het hol van de leeuw gewaagd zou hebben, terwijl u andere meer veilige oplossingen over het hoofd gezien zou hebben. Betreffende het gevaar dat jullie mogelijkermijze zouden lopen, verklaarde u dat u 'wist' dat er niemand thuis was vermits uw vader u hierover diezelfde dag via de telefoon had gesproken, hij zou u gezegd hebben dat 'ze' naar het dorp zouden gaan en u ging er bijgevolg van uit dat heel uw familie in het dorp zou zijn (CGVS 19/10/2011, p. 5; CGVS 28/11/2011, p. 2-4). Klaarblijkelijk heeft u echter nagelaten zich expliciet te informeren naar de plannen van de andere familieleden die nacht. U kon dan ook niet weten of zij aanwezig of afwezig zouden zijn, wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas allerm minst versterkt (CGVS 28/11/2011, p. 4). Dit in beschouwing genomen is het dan ook wel heel bevreemdend dat u bij aankomst in het appartement zich niet eerst vergewist van hun aanwezigheid. U klopte bijvoorbeeld niet op de deur van uw zus 'om haar niet wakker te maken'. Een vreemde gedachte, gezien u dacht dat ze er niet was en u dus gewoon het huis had kunnen controleren (CGVS 28/11/2011, p. 5). U zou toch moeten geweten hebben dat uw manier van handelen een groot gevaar inhield. Het is dan ook niet aannemelijk dat u zulk een risico genomen heeft, dit terwijl er andere, meer zekere, oplossingen voorhanden waren en temeer u dan ook nog eens niet kon uitsluiten dat uw ouders wel eens onverhoeds zouden kunnen terugkeren.

Wat betreft uw broer zijn vermeende activiteiten voor de Hezbollah dient er bovenop de bovenstaande observaties toegevoegd te worden dat het weinig waarschijnlijk is dat uw broer 'beroepsmatig' betrokken was bij deze groepering en hij eerst 'in de logistiek ging' en dan een wapentraining zou gevolgd hebben en naar speciale trainingskampen zou zijn gegaan (CGVS 19/10/2011, p. 6; CGVS 28/11/2011, p. 9-10). Hiervoor is immers minstens een diploma van het eindexamen middelbaar onderwijs vereist, terwijl u beweerde dat uw broer slechts naar de basisschool ging en daarna een opleiding volgde van de Hezbollah (CGVS 28/11/2011, p.10; een kopie van de geraadpleegde informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Overigens getuigen uw verklaringen niet van een grote kennis met betrekking tot de opleiding door Hezbollah en de rol die uw broer gehad zou hebben binnen de partij (CGVS 28/11/2011, p. 9). U beweerde dat hij een opleiding van ongeveer twee jaar had om hun gedrag en moraal te testen, gevolgd door een militaire training. Onder de 'moraaltraining' verstaat u algemene principes die de islam voorschrijft inzake het gebed, het vrijdagsgebed, alcoholgebruik (CGVS 28/11/2011, p. 9). Deze zeer bondige en vage verklaringen geven niet weer dat u op de hoogte was van deze opleiding bij de Hezbollah. Hetzelfde geldt voor de wapentraining. Aangezien uw broer u probeerde te overtuigen om toe te treden tot de Hezbollah, kan er minstens verwacht worden dat u toch wel meer details zou kunnen geven (CGVS 28/11/2011, p. 9-10). Ten slotte is het zeer verbazingwekkend dat u de positie van uw broer binnen de Hezbollah niet kende en niet concreet kon beschrijven wat zijn taken waren. U vermeldt immers heel algemeen de taken van 'Hezbollahleden' (CGVS 28/11/2011, p. 9-10). Ook deze vaststellingen doen afbreuk aan uw asielrelaas en uw bewering dat uw broer een lid is van de Hezbollah.

De reis die jullie ondernamen zou via Syrië, Turkije en Griekenland verlopen zijn. Het is een raadsel waarom jullie in de eerste plaats gedurende ongeveer voor een maand een schuilplaats zochten voor de Hezbollah in Syrië, een bondgenoot van de Hezbollah (CGVS 19/10/2011, p. 6; CGVS 28/11/2011, p. 3; een kopie van de geraadpleegde informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). U zou immers gemakkelijk opspoorbaar geweest zijn. Noch is het bevattelijk dat u na uw vlucht uit Libanon contact opnam met uw familie (CGVS 19/10/2011, p. 5). Daarnaast beweerde u in Griekenland eerst in een centrum terecht gekomen te zijn en daarna op de luchthaven betrappt geweest te zijn met valse documenten (CGVS 28/11/2011, p. 3-4). U beweerde dat u vingerafdrukken op papier moest achterlaten, niets meer en niets minder (CGVS 28/11/2011, p. 4). Uit uw dossier blijkt geenszins dat uw vingerafdrukken ooit zijn genomen in Griekenland, nochtans een gebruikelijke procedure. U heeft dan ook op geen enkele manier aangetoond dat u de Libanese autoriteiten of de Hezbollah vreesde en u bijgevolg op illegale wijze het land heeft moeten ontvluchten. Aan uw illegale vertrek en uw reisroute kan dan ook geen geloof gehecht worden.

Tot slot haalde geen van jullie beiden aan dat het onmogelijk is om jullie homoseksualiteit te beleven in Beirut. Er werd aangehaald dat er een groot aantal holebi nachtclubs zijn, magazines, stranden voor holebi's en dat het leven van de holebi's open is, ondanks het feit dat niet iedereen openlijk uit durft komen voor zijn homoseksualiteit (CGVS 19/10/2011, p. 3; CGVS gehoorverslag Taji Rahib, p. 9). Voorts vinden er 'meetings en vieringen' plaats van de holebi vereniging 'Helem', de Libanese

holebi vereniging die om meer rechten vraagt (CGVS 19/10/2011, p. 8). In Libanon is homoseksualiteit dan ook geen onbesproken thema. U verklaarde evenwel dat dit vaak 'undercover' was en ook dat uw nachtclub niet bekend stond als een 'gay club', een gegeven dat naar uw zeggen niet geweten mocht zijn (CGVS 19/10/2011, p. 3, 9). Uw verklaringen kunnen echter niet overtuigen. Op minstens twee internetpagina's werd informatie over de 'Vice Versa' club gevonden die dateren van vóór februari 2011, dat wil zeggen op het moment dat u nog in Libanon was (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Deze artikels maken bovendien duidelijk dat het een holebi bar betreft. Ook na uw vertrek blijft er informatie over 'Vice Versa' op het internet staan, zoals op de websites 'allgaybars.com' en in de 'Gay Clubs Directory' (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Op geen enkele wijze heeft u dan ook aannemelijk gemaakt dat uw club niet bekend kon staan als een holebi nachtclub. Ook uw verloofde geeft eerst vage en ontwijkende antwoorden over de bekendheid bij de Hezbollah van het bestaan van holebi clubs. Vooreerst stelt hij niet veel over politiek te weten om dan te menen het zelfs helemaal niet te weten (gehoorverslag CGVS Taji Rahib, p. 9). Toen hem echter gevraagd werd waarom er dan zoveel informatie te vinden is op het internet, haalde hij pas aan dat homoseksuelen 'niet gewoon vermoord worden door Hezbollah', maar dat 'uw familie' het probleem was (gehoorverslag CGVS Taji Rahib, p. 9). Zoals reeds vermeld, wordt er geen geloof gehecht aan de problemen die u met uw familie ondervonden zou hebben.

Voor de volledigheid dient er te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u door de Libanese autoriteiten zou worden gezocht enkel en alleen omwille van uw seksuele geaardheid. U kwam in het verleden wel in contact met personen van de politie, maar klaarblijkelijk kon u hen gewoon geld toestoppen 'om uw zaken te kunnen doen' (CGVS 19/10/2011, p. 9), een feit waaruit blijkt dat u niet effectief gezocht wordt door de autoriteiten en dat u blijkbaar zelf op zich onafdoende ernstig vond om het land te verlaten. Verder haalt u de strafbaarheid van homoseksualiteit aan in Libanon en dat u zelfs een jaar gevangenisstraf zou kunnen riskeren (CGVS 19/10/2011, p.9). Uw verloofde verklaarde ook dat er een gevangenisstraf van 'drie maanden' is als men betrappt wordt op 'homoseksuele handelingen' (CGVS Taji Rahib, p. 9). Het Commissariaat-generaal oordeelt echter dat de situatie in het land van herkomst nader moet worden onderzocht indien het asielrelaas voldoende geloofwaardig overkomt, wat in uw geval niet zo blijkt te zijn. Er kan immers gezien het geheel van bovenstaande observaties geen geloof worden gehecht aan de problemen die u omwille van uw seksuele geaardheid beweert te hebben ondervonden. Bovendien doet het loutere feit dat homoseksualiteit strafbaar zou zijn gesteld geen afbreuk aan het feit dat verzoeker in concreto aannemelijk moet maken dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt of zal worden vervolgd, een gegeven waaraan u niet hebt voldaan.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legden u en uw verloofde, Taji Rahib, de volgende documenten neer: identiteitskaarten, artikels over homoseksualiteit en de islam en homoseksualiteit in Libanon, foto's, een artikel van Mahmoud Mokdad, rekeningen van de club 'Vice Versa', het contract van een kapsalon en de nachtclub en een kaart van de wijk waarin de club gelegen is. De informatie op jullie identiteitskaarten heeft betrekking op jullie identiteit en wordt niet betwist. Evenmin is er reden om te twifelen aan jullie relatie of jullie werkzaamheden in Libanon. De informatie over de wetgeving in Libanon en de regels van de islam inzake homoseksualiteit zijn niet van die aard dat die jullie asielrelaas kunnen bevestigen. Het artikel dat u neerlegde betreffende de moord op Mahmoud Mokdad heeft geen uitstaans met uw asielrelaas. Bovendien gaf u toe niet te weten of de daders op de hoogte waren van zijn homoseksualiteit (CGVS 28/11/2011, p. 6). Er kan dan ook niet verondersteld worden dat hij hierom omgebracht werd.

Gezien bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt Libanon te hebben verlaten uit een persoonsgerichte en gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en worden u bijgevolg de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

U bracht geen verdere persoonlijke elementen aan die deze appreciatie kunnen ombuigen. U verklaarde weliswaar dat er na uw vlucht uit Libanon, toen u reeds in Syrië was, een You Tube video circuleerde van u en dat deze via bluetooth in Libanon verspreid was (CGVS, p. 7). U schatte dat zowat vijf miljoen mensen de video bekeken zouden hebben (CGVS, p. 8). De nieuwe vriend van uw ex zou na een relatiebreuk deze video op het internet gezet hebben om u en uw ex-vriend schade te berokkenen (CGVS, p. 7). Hieromtrent dienen volgende bemerkingen te worden gemaakt. Op You Tube zijn inderdaad onder de naam Marwanzouein (2 en 3) videobeelden te vinden van expliciete seksuele handelingen. Op 2 december 2011 (laatste bezoek) werd er geconstateerd dat de eerste video op het internet geplaatst werd op 21 april 2011 en 395 keer bekeken werd. Een tweede video, gedateerd op 1 juli 2011, werd door 12 personen bekeken. Uw schatting dat deze beelden door ongeveer vijf miljoen paar ogen bekeken zou zijn, is dan ook niet bewezen. Overigens blijkt nergens uit wie deze videobeelden bekeken heeft, noch bewijzen deze beelden dat u herkend bent. De video is immers opgenomen in een verduisterde kamer en uit een vertaling van het profiel van deze 'Marwan

Zouein' blijkt niet dat uw naam vermeld wordt of dat de persoon die deze video op You Tube plaatste u schade wil berokkenen. Uw verklaringen hieromtrent kunnen dan ook niet overtuigen.

Bovendien kan er verondersteld worden dat u alles in zijn werk heeft gesteld om deze video te laten verwijderen van You Tube. Volgens de regels van You Tube zijn dit soort video's met expliciete seksscènes niet toegelaten. Bovendien zijn er manieren om You Tube te contacteren indien deze beelden wel op de website zouden staan (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). U gevraagd of u You Tube heeft gecontacteerd, ontwijkt u het antwoord door te stellen dat deze video op facebook stond en daar wel werd afgesloten, maar dat You Tube niet geantwoord heeft. U nogmaals een vraag gesteld hierover, verklaarde u dat het 'privé You Tube' is en dat You Tube u contacteerde met de melding dat het een privé video is die er niet afgehaald kan worden (CGVS, p. 7). Hieruit blijkt dat You Tube dan toch gereageerd heeft. Uw verklaringen daargelaten, toont u op geen enkele manier aan dat u zelf daadwerkelijk contact heeft opgenomen met You Tube om de verwijdering van de video te vragen. Het is bovendien bijzonder merkwaardig dat You Tube tegen haar eigen regels in de video, die duidelijk toegankelijk is voor het publiek, op de website zou laten staan. Uw verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u niet in concreto aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt of zal worden vervolgd. Er werd u nochtans de directe vraag gesteld welke reacties er geweest zijn na de verspreiding van de video, waarop u slechts antwoordt dat u het niet weet maar dat uw zus zei dat uw vader en iedereen het weet (CGVS, p. 8). Dat u echter hier niet meer informatie over kan verschaffen en van de vraag afwijkt door bijna onmiddellijk over uw familie te spreken, getuigt niet van een vrees voor de Libanese autoriteiten of religieuze groeperingen.

Voorts verklaarde u op een gegeven moment dat Hassan problemen zou hebben met zijn familie omwille van het feit dat hij zich bekeerd had en nu christen is (CGVS, p. 11). Uit de verklaringen van uw verloofde blijkt echter geenszins dat hij een christen geworden is. Zo verklaarde hij eerst dat hij een sjitische moslim is (CGVS gehoorverslag Hassan Faysal El Mokdad 19/10/2011, p. 4) en later noemde hij zichzelf 'niet religieus' (CGVS Hassan Faysal El Mokdad 19/10/2011, p. 12). Uw bewering komt dan ook niet overeen met uw verloofde zijn verklaringen.

Gezien bovenstaande observaties hebt u, en zoals reeds werd opgemerkt, niet aannemelijk gemaakt Libanon te hebben verlaten uit een persoonsgerichte en gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en worden u bijgevolg de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker om dezelfde reden zijn land van herkomst is ontvlucht als zijn vriend H.F.el. M.. In het verzoekschrift worden geen andere middelen en grieven aangevoerd dan deze gesteld in het verzoekschrift van H.F. el M..

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr.84 650 van 13 juli 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van de vriend H.F. el M. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsverplichting, het recht van verdediging en de schending van de zorgvuldigheidsverplichting, voert verzoeker aan dat hij het niet eens kan zijn met de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent dat hij homoseksueel geaard is maar geen geloof hecht aan de problemen die hij ondervond met zijn familie, terwijl het een loutere veronderstelling is dat hij geen problemen riskeert. Verzoeker ziet niet in waarom hem een beschermingsstatus zou ontzegd worden wanneer duidelijk aanvaard wordt dat hij homoseksueel geaard is en er tevens aanvaard wordt dat homoseksualiteit in zijn land een ernstig probleem kan vormen. Verzoeker stelt zich de vraag of het werkelijk noodzakelijk is dat een kandidaat-vluchteling die homoseksueel geaard is werkelijk al

vervolgingsproblemen moet hebben ondervonden alvorens erkenning te kunnen krijgen. Hij vervolgt met de vraag of de subjectieve vrees die geobjectiveerd wordt of het reëel risico dat manifest aanwezig is dan werkelijk niet voldoende is voor een beschermingsstatus, nu de volgende factoren duidelijk niet betwist worden: de homoseksuele geaardheid van verzoeker en het repressief klimaat tegen homo's. Verzoeker verwijst naar twee verklaringen van kennissen waaruit blijkt dat de situatie in Libanon wel degelijk gevaarlijk is voor hem, naar een attest van de VZW Merhaba waar hij als vrijwilliger werkt, naar een filmpje op You Tube, hij herhaalt deels zijn relaas en stelt dat hij geen intern vluchtalternatief heeft aangezien Hezbollah een belangrijk netwerk heeft en niet eens werd onderzocht of het feit dat verzoeker en zijn vriend van gemengde religie zijn eveneens een probleem vormt. Verzoeker besluit dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de situatie voor verzoeker te rooskleurig inschat.

Aan het verzoekschrift worden het artikel "Op de vlucht voor homohaar" van mr. S. Jansen, "Het boycot rookgordijn", door S. Catz, en het "Algemeen Ambtsbericht Libanon/homoseksualiteit", augustus 2002, ingediend. Verzoeker en zijn vriend dienen tevens een vrijwilligerscontract van de VZW "Merhaba", en twee brieven van vrienden met een fotokopie van hun identiteitsdocument in. Verzoeker en zijn vriend leggen ter terechtzitting een memorystick neer met informatie over Libanon.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) zijn verklaringen over de vervolgingsvrees ten overstaan van zijn broer omwille van zijn homoseksualiteit totaal niet kunnen overtuigen, (ii) het evenmin aannemelijk is dat hij al die jaren weg kwam met een smoes over een verzonnen meisje en dat zijn familie hem slechts vragen hieromtrent stelde maar niet nader op onderzoek uitging, terwijl dit huwelijk een belangrijke zaak bleek te zijn, (iii) er totaal geen geloof gehecht kan worden aan hun onachtzaamheid op de nacht van hun vlucht, (iv) wat betreft de vermeende activiteiten voor Hezbollah van zijn broer toegevoegd dient te worden dat het weinig waarschijnlijk is dat zijn broer 'beroepsmatig' betrokken was bij deze groepering, zoals wordt toegelicht, (v) geen van beiden aangeeft dat het onmogelijk is om hun homoseksualiteit te beleven in Beirut, (vi) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij door de Libanese autoriteiten zou worden gezocht omwille van zijn seksuele geaardheid, (vii) het Commissariaat-generaal oordeelt dat de situatie in het land van herkomst nader moet onderzocht worden indien het asielrelaas voldoende geloofwaardig overkomt, wat in zijn geval niet zo blijkt te zijn, en (viii) de informatie op hun identiteitskaarten betrekking heeft op hun identiteit, niet wordt getwijfeld aan hun werkzaamheden, de informatie over de wetgeving in Libanon en de regels van de islam inzake homoseksualiteit niet van die aard zijn dat het hun relaas kan bevestigen, en het artikel over Mahmoud Mokdad geen uitstaans heeft met zijn asielrelaas.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5.1. Aan de homoseksuele geaardheid van verzoeker en zijn vriend wordt niet getwijfeld. Daar tegenover dient te worden vastgesteld dat verzoeker en zijn vriend hun vluchtmotief of de aanleiding waarom zij het land verlieten niet aannemelijk maken en evenmin hun vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk maken, zoals blijkt uit wat volgt.

2.5.2. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij de motieven in de bestreden beslissing niet weerlegt of ontkracht door de stelling dat het een loutere veronderstelling is van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen problemen riskeert. Zo kan vooreerst worden vastgesteld dat de bewering dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid in het geheim moest beleven haaks staat op zijn verklaringen dat hij erin slaagde om de laatste twee jaar heel vaak, 'bijna altijd' bij zijn verloofde te overnachten (gehoor, p. 3-4), hij regelmatig holebi-bars zoals Acid, Milk, Wolf en Lifebar bezocht, hij vrijuit en liefkozend over de telefoon met zijn vriend kon praten en hij samen met zijn vriend de laatste vier, vijf maanden een nachtclub de 'Vise Versa', een holebi-bar zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, uitbaatte.

In de mate verzoeker het geheime karakter van zijn homoseksuele geaardheid en de bedreiging/vervolging door zijn familie tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal probeert aan te tonen door erop te wijzen dat hij met zijn broer die voor Hezbollah werkte aanvaringen heeft gehad en zijn familie er op aandrong dat hij zou huwen maar hij er in slaagde een verhaal met een verzonnen meisje te doen geloven kan hij de Raad niet overtuigen. Zo wordt reeds in de bestreden beslissing gemotiveerd waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vervolgingsvrees ten overstaan van zijn broer omwille van zijn homoseksualiteit en de bewering dat zijn broer activiteiten heeft voor Hezbollah, motieven die door verzoeker niet worden betwist, noch weerlegt zodat de motivering dienaangaande dan ook staande blijft en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

De Raad stelt voorts vast dat verzoeker evenmin betwist dat het niet aannemelijk is dat hij jaren weg kwam met een smoes over een verzonnen meisje en dat zijn familie daarover slechts vragen stelde maar niet op onderzoek uitging. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.5.3. Wat de onmiddellijke vluchtaanleiding betreft, namelijk dat verzoeker samen met zijn vriend betrappt werd door zijn zus in het ouderlijk huis toen zij intiem waren, dient te worden vastgesteld dat verzoeker in zijn betoog niet verder komt dan de beweringen dat het huis op weg lag naar het huis van zijn vriend, zij onder invloed van drank het beter achtten de tussenstop te maken, er geen onmiddellijke vrees was dat zijn vriend zou ontmaskerd worden omdat hij er slechts voor de eerste keer kwam en er tot dan toe niemand wist dat er een homoseksuele relatie tussen hen bestond en de seksuele handelingen slechts ontstonden vanuit een impuls, mede geholpen door de drank. De Raad is van oordeel dat redelijkerwijs kan aangenomen worden dat verzoeker en zijn vriend als volwassen mannen van dertig jaar, opgegroeid in Libanon, zich bewust moeten zijn van het taboe in de gemeenschap met betrekking tot homoseksualiteit, zelfs al hebben zij niet te vrezen voor vervolging vanwege familie, zodat het niet aannemelijk is dat hij en zijn vriend onbezonnen de beslissing nemen om in de ouderlijke woning te overnachten, terwijl de ouderlijke woning gedeeld wordt met een getrouwde broer en het huis gelegen is in het Hezbollah kwartier (gehoor, p. 8). Daarenboven is het relaas ongerijmd waar verzoeker enerzijds stelt dat niemand zijn verloofde kende terwijl hij anderzijds voorhoudt dat de zus van zijn verloofde/vriend door de familie van verzoeker werd opgebeld en zijn familie dreigementen had geuit tegen haar toen zij uit de ouderlijke woning vluchtten. Derhalve is de Raad van oordeel dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker opgediste relaas.

2.5.4. Wat de familie van verzoekers vriend betreft wijst de Raad erop dat uit de verklaringen blijkt dat zijn familie niet gelukkig is omwille van zijn homoseksuele geaardheid doch dat uit niets blijkt dat hij van hun kant een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt. Daarenboven zou verzoekers vriend geholpen worden door zijn zus die de nachtclub verkocht en het geld overmaakte (gehoor, p. 5).

2.5.5. Verzoeker stelt dat twee factoren niet worden betwist: zijn homoseksuele geaardheid en het repressief klimaat tegen homo's. De Raad benadrukt dat verzoeker met zijn argument voorbijgaat aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Immers, zoals hoger bleek slaagt verzoeker er niet in om aannemelijk te maken dat zijn vrees vanwege zijn familie gegrond is en uit zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt eveneens dat hij op geen enkel moment gewag maakt van vervolging vanwege de Libanese autoriteiten niettegenstaande volgens hem de politie regelmatig de nachtclub kwam controleren. Daarenboven blijkt uit het 'Algemeen ambtsbericht Libanon/homoseksualiteit' van augustus 2002 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, toegevoegd aan het verzoekschrift, dat hoewel in Libanon een formeel taboe rust op homoseksualiteit het in het algemeen wel mogelijk is om in dat land in de privé-sfeer uiting te geven aan de homoseksuele geaardheid, mits men de nodige discretie betracht. De Raad leest in voormeld ambtsbericht dat er bepaalde uitgaansgelegenheden en ontmoetingsplaatsen zijn voor homoseksuelen, zoals ook blijkt uit de verklaringen van verzoeker. Er bestaat volgens het ambtsbericht geen wetgeving op grond waarvan de homoseksualiteit als zodanig wordt verboden en van actieve vervolging is geen sprake, niettegenstaande de autoriteiten wel kunnen optreden indien er samenloop is met andere strafbare feiten of in geval van klachten van derden over schending van de openbare orde. Tot slot wijst het ambtsbericht erop dat er geen gevallen bekend zijn van vervolging van homoseksuelen door bepaalde religieuze groeperingen. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de situatie voor homo's in Libanon, en voor hem in het bijzonder, wel degelijk repressief is door het verwijzen naar twee verklaringen van vrienden, een filmpje op You Tube waarop zijn vriend zou te zien zijn of het feit dat hij en zijn vriend van een gemengde religie zijn. In de mate verzoeker nog verwijst naar een artikel over Mahmoud Mokdad ontkent hij niet dat de moord op deze persoon geen uitstaans heeft met zijn asielrelaas. Overigens weet verzoeker niet of de daders op de hoogte waren van de homoseksualiteit van Mahmoud Mokdad zodat het niet in het minst duidelijk is of hij werd vermoord omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

2.5.6. De Raad merkt nog op dat er slechts sprake is van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek actueel is. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven en hij evenmin aannemelijk maakt dat hij zou worden vervolgd omwille van zijn homoseksuele geaardheid door zijn familie, zijn gemeenschap en de Libanese autoriteiten, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker er geenszins in slaagt zijn vrees te objectiveren.

2.6. De Raad besluit dat de omstandigheid dat verzoeker en zijn vriend in Libanon hun leven niet kunnen leiden op dezelfde wijze als in België, niet betekent dat ten aanzien van hem sprake is van een situatie van vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of dat er sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Immers, niet iedere beperking van mensenrechten wordt als een daad van vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag gezien. Er zal sprake moeten zijn van een bepaalde intensiteit van de schending van het betreffende mensenrecht en uit verzoekers relaas en de bijgevoegde stukken, waaronder het Nederlands Ambtsbericht, is niet gebleken dat hij met een ernstige repressie te maken heeft gekregen dan wel te maken dreigt te krijgen. De Raad wijst er ten slotte nog op dat uit de informatie die verzoeker toevoegt aan het verzoekschrift niet blijkt dat homoseksuelen in Libanon in een dermate kwetsbare positie verkeren dat degenen die tot die groep behoren enkel vanwege hun seksuele geaardheid doelwit zijn van ernstige mensenrechtenschendingen en dat zij daartegen geen bescherming kunnen krijgen.

2.7. De brieven van zijn kennissen die bij het verzoekschrift worden gevoegd vermogen geenszins de bovenstaande vaststellingen in een andere zin om te buigen. "Op de vlucht voor homohaar" van mr. S. Jansen, en "Het boycot rookgordijn", door S. Catz, zijn artikels die geen betrekking hebben op verzoeker en zijn vriend. Het atest van de VZW 'Merhaba' toont enkel aan dat verzoeker en zijn vriend als vrijwilliger tewerkgesteld zijn.

Wat het filmpje op You Tube betreft ontkracht verzoeker met een herhaling van de feiten geenszins wat reeds in de beslissing in hoofde van zijn vriend werd gesteld, met name dat deze beelden geenszins bewijzen dat verzoekers vriend herkend werd, vermits de video opgenomen is in een verduisterde kamer en uit een vertaling van het profiel van deze 'Marwan Zouein' niet blijkt dat zijn naam vermeld wordt of dat de persoon die deze video op You Tube plaatste hem schade wil berokkenen.

*Wat de memorystick betreft die verzoeker ter terechtzitting heeft ingediend kan de Raad slechts vaststellen dat het een opname van de Libanese televisie betreft in de Arabische taal en verzoeker en zijn vriend ter terechtzitting niet duidelijk kunnen maken in welke mate deze nieuwsuitzending betrekking heeft op hun specifieke situatie als homoseksuelen in Libanon.*

*2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Verzoeker toont ook niet aan dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.*

*Er worden geen gegronde middelen aangevoerd..”*

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS